

Το Πάσχα του Καλοκαιριού, η νηστεία του Δεκαπενταυγούστου και οι Παρακλήσεις στην Παναγία

/ [Επικαιρότητα](#)

«Η πηγή τής ζωής εν μνημείω τίθεται καί κλίμαξ πρός ουρανόν ο τάφος γίνεται». (Προσόμοιον Μ.Εσπερινού Κοιμήσεως Θεοτόκου)

Τον Αύγουστο η Εκκλησία εορτάζει το τέλος της επίγειας ζωής της [Παναγίας](#), τον θάνατό της, γνωστό ως Κοίμηση.

- *Της Δέσποινας Σωτηρίου*

Από 1η Αυγούστου μέχρι και 14η Αυγούστου νηστεύουμε προς τιμήν της **Υπεραγίας Θεοτόκου**. Η [νηστεία](#) είναι αυστηρή. Ψάρι τρώμε μόνο στην εορτή της **Μεταμορφώσεως του Σωτήρος** μας (6 Αυγούστου). Αν η 15η Αυγούστου συμπίπτει Τετάρτη ή Παρασκευή τότε γίνεται κατάλυση μόνον ιχθύος.

Κατά την παράδοση, είθισται περίοδος νηστείας για τη συγκεκριμένη εορτή, που καθιερώθηκε τον 7ο αιώνα. Αρχικά ήταν χωρισμένη σε δύο περιόδους, εκείνη πριν την γιορτή της **Μεταμόρφωσης του Σωτήρα** και εκείνη πριν της γιορτής της **Κοίμησης της Θεοτόκου**. Το 10ο αιώνα, συνενώθηκαν σε μια νηστεία που περιλαμβάνει 14 ημέρες και ξεκινά την 1η Αυγούστου. Κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης νηστείας, νηστεύεται το λάδι εκτός του Σαββάτου και της Κυριακής, ενώ στη γιορτή της **Μεταμόρφωσης του Σωτήρα** καταλύεται το ψάρι. Κατά τη γιορτή της **Κοίμησης της Θεοτόκου** καταλύονται τα πάντα, εκτός κι αν η γιορτή πέσει σε ημέρα Τετάρτη ή Παρασκευή, οπότε καταλύεται μόνο το ψάρι.

Οι Παρακλήσεις στην Παναγία

«Τι σοι δῶρον προσάξω, της ευχαριστίας ανθ' ὧνπερ ἀπήλαυσα, των σων δωρημάτων, και της σης ἀμέτρητου χρηστότητος; Τοιγαρὺν δοξάζω, υμνολογῶ και μεγαλύνω, σου την ἀμετρον προς με συμπάθειαν».

Από την πρώτη Αυγούστου μέχρι τις 13 Αυγούστου κάθε απόγευμα εναλλάξ ψάλλουμε τον **Μικρό και τον Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα** με μεγάλη κατάνυξη και με μοναδική προσέλευση πιστών. Οι Παρακλητικοί αυτοί Κανόνες αποτελούν τις προσφιλέστερες ακολουθίες της Εκκλησίας μας. Η **Μικρή Παράκληση** είναι σύνθεση ανωνύμου μοναχού, ίσως του Θεοστηρίκτου, ίσως του Θεοφάνους. Πιθανόν να πρόκειται και περί του ιδίου προσώπου μετονομασθένος κατά την μοναχική κουρά. Η **Μεγάλη Παράκληση** αποτελεί ποίημα του **Δούκα Θεοδώρου του Β΄ του Λασκάρεως, Βασιλέως της Νικαίας**, ο οποίος έζησε στα μέσα του 13ου αιώνας.

Καθημερινά εκτός από τα Σάββατα και την παραμονή της γιορτής της **Μεταμορφώσεως**, στον Εσπερινό, μετά από το «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλονται μια ο ένας και μια ο άλλος ο **Μικρός και ο Μεγάλος Παρακλητικός Κανὼν στην Παναγία**, αρχίζοντας από τον Μικρόν. Τις Κυριακές ψάλλεται πάντοτε ο **Μεγάλος Παρακλητικός Κανὼν** άσχετα με τη σειρά.